

Kilo Kalėdų miško temperatūra!

Pelytė Nelė buvo ne šiaip sau pelė, o pelė pirmūnė. Todėl ir atsikėlė po vasaros miego pati pirma. Kalėdų miške pelės, kaip ir kiti stebuklingo miško gyventojai, nubunda ne pavasarį, o prieš pačias Kalėdas.

Tačiau šįkart pati pirma pirmosios žiemos dienos akimirka nežadėjo nieko gero: sparčiai kilo temperatūra! Tik ne pelės Nelės ir ne Kalėdų Senelio, ir net ne Elfų.

Smalsi ir viskuo besidominti Nelė troško sužinoti, kodėl kyla miško temperatūra.

Jungusi radijo imtuvą, išgirdo „Kalėdų žinių“ radijo korespondento kiškio Romo reportažą:

– Užsiliepsnojo **senasis konfeti fabrikas!!!** Aplinkybės tiriamos.

Pagrindiniai įtariamieji yra miško padaužos gnomai – gal jie išdykaudami netyčia padegė fabriką?

2
KALĖDINIAI RECEPTAI

Kačių ir visokių kitokių žvėrių psichologija

ENCIKLOPEDIJA

Pasaulio sūriai

Šachmatų pradžiamokslis

O gal puisiai iš rytų pritempė čia šiukšlių ir jas padegė, norėdami sukelti sumaištį ir sugadinti Kalėdas? Tarp miško gyventojų

kyla nestebuklinga panika – **tirpsta sniegynai, ledynai...**

Padėtis labai sudėtinga, padėtis be išeties...

3

ŽEMIS, DIENA

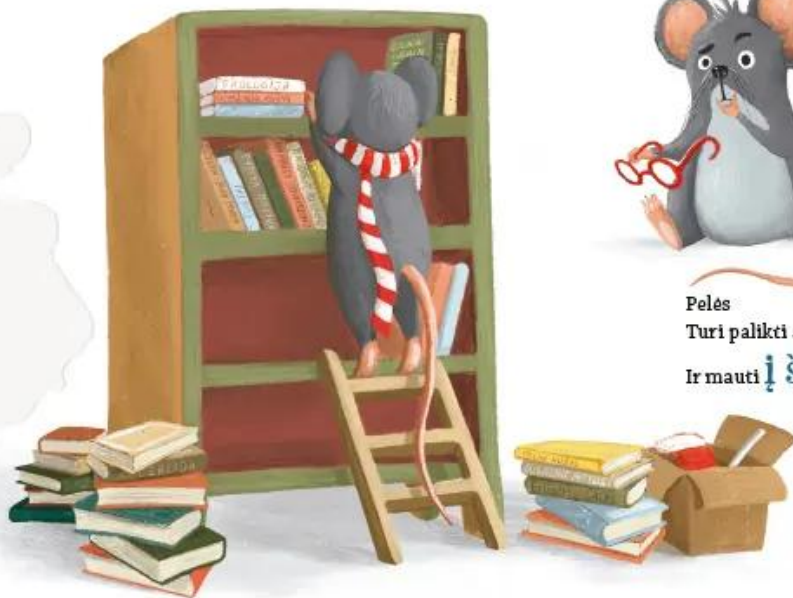

– Nebūna padėties be išeities, kaip ir urvo be išėjimo! – sušuko pelytė Nelė.
Prietaringajai pelytei pasirodė, kad gaisras – tai ženklas, bet ką gi jis reiškia?

– Knygose slypi visi atsakymai! – sucypė sau pelytė ir pradėjo raustis savo bibliotekoje. Galų gale iškniso tai, ko ir reikėjo: gerokai apgraužtą, bet labai vertingą knygą:
„...lio ženklai ir jų reikšmės“
Kilus fabrike nelaimėi:

Pelės
Turi palikti savo urvą
Ir mauti į šiaurę!

– Keista... – nusivylusi nutęsė pelytė. – Ne atsakymas, o tik kryptis. Bet gal tai ir yra vienintelis kelias? Vienintelė išeitis? Mauti į šiaurę...

Pavargę, neišsimegoję Nelė ir Rudolfas sėdėjo prie ledo uolos, jie niekaip nesuprato, kodėl pingvinai vis vaitoja ir zuja tokie susirūpinę.

– Mes ne susirūpinę, – tarė vienas jų, dėdamas svečiams pusryčiams žuvį. – Mes rūpestingi. Mes rūpinamės ką tik išsiritusiais mažyliais, vienas kitu ir viskuo, kas mus supa. Ir mes ne vaitojam, o vaivuojam. Toks mūsų būdas, toks mūsų pasirinktas kelias.

Pelė ir Rudolfas pažvelgė į priešais juos gulincią žuvį. Atsiduso. Pelė išsitraukė cinamono ir pabarstė juo žuvį.

– **Nenoriu į būrelį.** Noriu į tvartelį, – neištverė Rudolfas.

– **Noriu į urvelį.** – pritarė jam Nelė.

– **Pas Senelį.** – kone suvaitojo kartu.

– Toks mūsų būdas, toks mūsų kelias. Ši kelionė mums padėjo tai atrasti! Pelė suprato, ką turėjo galvoje šeškas Rimas:

Namo! Rūpintis vienam kitu ir viskuo, kas mus supa!

